

ARDENGO SOFFICI

Γεννήθηκε και πέθανε στην επαρχία της Φλωρεντίας (1879-1964), ζωγράφος. Η διαμονή του στο Παρίσι τον οδήγησε στον χυβισμό, που πρώτος μετέφερε και διέδωσε στην Ιταλία. Προσχωρεί στο φουτουρισμό και ιδρύει το περιοδικό *Lacerba* (1913-1915).

Da “Simultaneità e chimismi lirici” (1915)

Aeroplano

L’ infinito ha un profumo di frutta matura
Di benzina
Di cosce di poppe di capelli pettinati dopo la doccia
Delle mie ascelle che adoro
Il gelo infiammato del cocomero tuffato a lungo nel pozzo
Bacio la vulva del firmamento senza rumore
Le scintille di musica che punteggiano il rombo
[entusiastico del cilindro e dell’ elica
Son l’ eco del fischio dei più alti uccelli
Navigo nell’ assoluto mia patria e vorrei dimenticare il
[corpo che sempre è con noi
La forma della libellula matematica che è il mio destino
La mia storia e i vostri ultimi radiotelegrammi umani

*Αρντένγκο Σόφφιτσι
Από «Συγχρονίες και λυρικοί χημισμοί»*

Αεροπλάνο

Το άπειρο έχει ένα άρωμα ώριμου φρούτου
Μπενζίνας
Μεριών βυζιών μαλλιών που μόλις χτενιστήκαν μετά το
ντους
Της λατρευτής μου αμασκάλης
Τη φλογερή φυχρότητα του καρπουζιού που έμεινε πολύ^[μες το πηγάδι]
Φιλώ τη μήτρα του σιωπηλού στερεώματος
Οι μουσικοί σπιθηρισμοί που διαστίζουν το ξέφρενο βουητό
της
[έλικας και του κυλίνδρου
Ειν' η ηχώ από το σφύριγμα πουλιών που πιο φηλά^[βρεθήκαν]
Πλέω μες στο απόλυτο πατρίδα μου και θά 'θελα
[να λησμονήσω
[το σώμα που μας ακολούθει παντού
Το μαθηματικό τύπο της λιβελλούλης πού 'ναι
[το πεπρωμένο μου
Την ιστορία μου και τα δικά σας τελευταία ανθρώπινα
[ραδιοτηλεγραφήματα